

Kl. 14.20

Så alene det, at man prøver at bilde folk ind, at man kan sætte en bom op, dels for flygtninge, dels for folks spontane lyst til at indgå ægteskab, mener jeg er en illusion.

Det sidste princip om bedre integration er vi fuldstændig enige i, navnlig hvis jeg kan få bekræftet, at meningen er integration, ikke assimilation. Vi skal ikke være ens, men vi skal være ligestillet. Og vi skal alle sammen bidrage til fællesskabet. Jeg er helt sikker på, at integrationsministeren synes det samme.

Så vil jeg gå over til nogle enkelte af de spørgsmål, der er behandlet i lovforslaget. Der er jo ting, som har været debatteret flere gange før her i dag, f.eks. de facto-begrebet, som skal afskaffes. Vi synes, det er forkert at afskaffe det, men på den anden side tror vi ikke, at det har den store effekt, for vi skal stadig væk opfylde internationale forpligtelser. Vi må f.eks. ikke sende folk tilbage til en truende dødsstraf, til tortur eller anden umenneskelig behandling. Vi er simpelt hen forpligtet af nogle andre konventioner end dem, der står i flygtningekonventionen. Så ministerens eventuelle tidligere løfter om, hvor mange tusind færre der vil komme, efter at denne regel bliver ændret, vil ikke kunne opfyldes.

Nu kan jeg se, at den gule lampe lyser. Derfor vil jeg tage fat i noget af det, jeg synes er virkelig problematisk i det her forslag. Det er, at man nu ved ægtefællesammenføring indfører et tilknytningskrav for danske statsborgere. Det er så uklart beskrevet og så mærkværdigt beskrevet, at det vil være fuldstændig undergravende for retstilstanden her i landet.

Man erstatter ret med skøn, og nu ser jeg ned på fru Birthe Rønn Hornbech, for hun har altid tordnet imod de lovforslag, der erstattede ret med skøn.

Her skal der sidde nogle embedsmænd og vurdere, om ens deltagelse i ferierejser og modersmålsundervisning osv. skal være afgørende for, om man kan blive familiesammenført med en ægtefælle, som man er blevet gift med. Jeg synes, at det er så ubehageligt. Jeg forstår ikke, hvordan man kan bringe sig selv i en situation, hvor man fremsætter et lovforslag, som betyder, at man må sige til danske statsborgere med dansk pas og dansk stemmeret: Nej, I er ikke velkommen til at bo i Danmark med jeres ægtefælle. Desværre nej. I er godt nok danske statsborgere, I har godt nok dansk pas, I har godt

nok dansk stemmeret. Desværre, I kan ikke bo her med den, I har forelsket jer i.

Jeg synes, at det er så ubehageligt, og der er ingen, der kan gennemskue de regler, som de er beskrevet her. Jeg forstår ikke, at en liberal minister kan komme med et forslag af den rækkevidde. Jeg skal have et meget, meget godt svar på, hvordan man vil prøve at få en eller anden blot nogenlunde håndfast fortolkning af de regler her, før jeg kan blive beroliget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Elisabeth Arnold tog mit navn forfængeligt og sagde, at jeg havde tordnet mod skøn. Næ, det, jeg sagde, da De Radikale i sin tid fremsatte forslag om Tvind, var, at der skulle være frihed såvel for Loke som for Thor, altså lighed for loven. Og så har jeg også altid stillet krav om klare love.

Men klare love med klare kriterier er ikke modsætningen til, at man udøver forvaltningsmyndighed efter konkret afgørelse, hvor man selvfølgelig skal fastlægge en praksis, så der er lighed for loven. Det gør man masser af steder i forvaltningen i snesevis af gange i hvert eneste kontor hver eneste dag år ud og år ind, så det er nogle forkerte sondringer, fru Elisabeth Arnold foretager der.

Jeg formulerede allerede i 1989, at retskravet ved familiesammenføringer skulle ophæves; og det er det, der sker nu, og nu skal det selvfølgelig ske efter regler og principper om lighed for forvaltningsloven og for praksis. Det siger sig selv.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg deler fru Elisabeth Arnolds bekymringer i forhold til konsekvenserne af en aldersgrænse på 24 år.

Når vi i Socialdemokratiet alligevel har bevæget os ind i at støtte den tankegang, har det først og fremmest været, fordi vi ikke har kunnet se, der var andre muligheder for at hjælpe de unge kvinder, som ellers ender i et tvangsægteskab.

Jeg savnede lidt i fru Elisabeth Arnolds indlæg her i dag De Radikales overvejelser over, hvordan man vil hjælpe disse unge kvinder.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke det bekymrer hende, at 90-95 pct. af alle de